

Mijn aandeel aan de eeuwigheid

Geliefd mens,

Bij het opruimen in huis kun je ze zomaar weer tegenkomen: oude foto's. Oude beelden roepen dan herinneringen op aan de jonge jaren, vrienden en vakanties, aan de gemeenschap van vroeger, aan al degenen die je dierbaar waren en nog steeds zijn. Er zijn momenten dat je ernaar terug kunt verlangen om een gelukkige periode uit je leven opnieuw te beleven. Echter, een foto of beeld kan je ook herinneren aan gemiste kansen of aan stil verdriet. Hoe moeilijk kan het zijn om tijdens dat 'tijdreizen' los te komen en het verleden achter je te laten. We kunnen echter ook van de geschiedenis leren om weer vooruit te kijken. Hoe zou het zijn als...?

Hopelijk vinden we deze zomermaanden tijdens de reizen die we wellicht maken ook de tijd om stil te staan bij ons leven en te overdenken wat echt van waarde is en bijstelling behoeft. Wat er van ons gevraagd gaat worden als we straks weer in het alledaagse leven stappen. Nadenkend over wat de eerste helft van dit jaar ons heeft gebracht, bevinden we ons op het scharnierpunt van het jaar, nog niet wetend wat de komende tijd op ons af zal komen. Wat geeft ons dan houvast? Waar kunnen we ons aan optrekken? Welke beginselen hebben door de eeuwen heen hun waarde bewezen en kunnen ons uitzicht bieden in de onzekere tijd waarin we ons nu bevinden?

Op die vragen zoeken mensen door de tijden heen al naar richtinggevende antwoorden en houvast. Volgens historicus Beatrice de Graaf kunnen we deze vinden wanneer we een grondhouding aannemen die voldoet aan de *zeven kardinale deugden*. De denker Aristoteles stelde vast dat moed, beheersing, wijsheid en rechtvaardigheid de voorwaarden zijn voor moreel-ethisch handelen. Apostel Paulus formuleerde de drie aanvullende waarden in zijn brief aan de Korintiërs: geloof, hoop en liefde. Zeven mooie en grote woorden die een grondhouding weerspiegelen die alleen maar van waarde is, als zij door mensen zoals u en ik in ons dagelijkse leven worden uitgedragen. En gelukkig gebeurt dat ook. We zien dat mensen, soms alleen en soms in groepsverband, opstaan tegen geweld en onrecht en zo anderen hoop geven door pal te staan voor vrede en recht.

Mensen beschikken over het bijzondere vermogen zich telkens te herstellen en door moeilijkheden heen te breken. We kunnen van elkaar leren - bij wat het leven ook biedt - situaties te aanvaarden door moedig nieuwe wegen in te slaan. Het doet geloven in mezelf en dat geeft weer hoop en biedt troost. Evenals het besef dat alles wat in ons leven gebeurt, tijdelijk is en eindig. Het besef van onze tijdelijkheid is een kenmerk van het menszijn. Het doet het besef van wijsheid groeien hoe waardevol het leven is. Elk mens is een nieuw begin en heeft het in zich om iets aan het leven toe te voegen. Iets van waarde in de wereld te brengen wat er daarvoor nog niet was. Dat is fenomenaal!

Het maakt verschil hoe we in het leven staan en ons deel weten van een eeuwig scheppend geheel. Ouders hebben ons grootgebracht en opgevoed, leerkrachten en vele andere mensen hebben ons mede gevormd. Ook als ze er niet meer zijn, gaat veel van hun leven in ons door. Dat is een tijdloos proces en reikt veel verder dan ons eigen bestaan. Verder dan we zelf ooit zullen weten...

Steeds weer zijn er mensen opgestaan met een bijzonder gevoel voor eeuwigheidswaarde, dat verder reikt dan een enkel leven en doorwerkt in het oneindige. Je kunt dat dus niet zien of meemaken. Deugden of eeuwigheidswaarde als zachte krachten zijn onmisbaar in de samenleving van vandaag en morgen. Leven vanuit die waarden maakt uit en is niet ouderwets...

En:

Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste ervan is de liefde.¹

Liefde voor de schepping, voor jezelf en je naaste. Liefde die altijd tot uitdrukking moet worden gebracht. Vandaag betuigen we eer aan het leven. En aan het leven van hen die ons in die liefde voorgingen, ook vandaag. Er is namelijk een wereld te winnen!

Met een hartelijke groet, graag uw broeder,
Jan Zwart

Met dank aan zuster Judith Masselman voor haar inbreng bij deze weekbrief.

We gedenken hen die ons zijn voorgegaan

¹ 1 Korintiërs 13